

ការសំភាសន៍របស់អ៊ីស្រី សៅ ចំរើន

ក៖ អ្នកដែរសំភាសន៍ ជាងស៊ីអិល

ខ៖ អ្នកដែរអោយគេសំភាសន៍ សៅ ចំរើន

ការសង្ខេបប្រវត្តិរបស់អ៊ីស្រី សៅ ចំរើន

អ៊ីស្រី សៅ ចំ រើន មានអាយុ53 ឆ្នាំនៅក្នុងឆ្នាំ 2018។អ៊ីស្រី សៅ ចំរើន មានភេទស្រី។អ៊ីស្រី សៅ ចំរើន មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិស្វាយរលំ ឃុំស្វាយរលំ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល។

ក៖ ចឹងជាដំបូងខ្ញុំសូមអរគុណច្រើនអ៊ីដែរបានអោយខ្ញុំសំភាសន៍ពីប្រវត្តិរបស់អ៊ី ហើយការសំភាសន៍

នេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយសកលវិទ្យាល័យមួយដែរនៅអាមេរិចដែរមានឈ្មោះថាBYU ហើយដោយសារតែសកលវិទ្យាល័យមានគោលបំណងចង់រក្សាពីប្រវត្តិប្រជាជនខ្មែរដើម្បី ទុកអោយកូនចៅ ជំនាន់ក្រោយៗពួកគាត់បានស្គាល់ពីប្រវត្តិរបស់ឪពុកម្តាយ និងប្រវត្តិរបស់ដូចតា ចឹងនៅពេលដែរខ្ញុំបាន

សំភាសន៍អ៊ីហើយខ្ញុំនឹងដាក់ការសំភាសន៍មួយនេះទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែរមាន ឈ្មោះថា www.cambodianoralhistories.byu.edu ចឹងហាសអ៊ី ចឹងតើអ៊ីយល់ព្រមដើម្បីអោយខ្ញុំដាក់ការសំភាសន៍ មួយនេះទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែរទេអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!!

ក៖ អ៊ីគល់ព្រមដើម្បីអោយខ្ញុំសំភាសន៍អ៊ីទេអ៊ី?

ខ៖ យល់ព្រមធ្វើអីគេ?

ក៖ សំភាសន៍អ៊ីហាសពីប្រវត្តិរបស់អ៊ីហាស?

ខ៖ សំភាសន៍មានការអីគេ និយាយពីរឿងអីគេខ្លះដែរទៅ?

ក៖ សូរពីប្រវត្តិរបស់អ៊ីថាកាលពីនៅក្មេងអ៊ីធ្លាប់មានទុកលំបាកអីគេខ្លះដែរចឹងហាស?

ខ៖ អ្វីខ្ញុំនៅពីក្មេងនឹងខ្ញុំដើរស៊ីឈ្នួលគេដែរនឹង ស៊ីឈ្នួលដើរកាប់អំពៅ
ដើរប៉ះប៉ារអោយគេខ្ញុំនៅកែដីពីរ នាក់ប្តីប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំហោស

ក៖ ចឹងសំរាប់ខ្ញុំជាអ្នកដែរសំភាសន៍ខ្ញុំមានឈ្មោះថា ជាង ស៊ីអ៊ាវ
ហើយថ្ងៃខែដែរការសំភាសន៍មួយនេះត្រូវបាន ធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី22 ខែ2 ឆ្នាំ2018
ហើយសំភាសន៍នៅភូមិស្វាយរលំ ឃុំស្វាយរលំ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល
ចឹងសំរាប់អ្វីមានឈ្មោះពេញតើឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ ឈ្មោះសៅ ចំរើន

ក៖ ចុះមានឈ្មោះហៅក្រៅទេអ៊ី?

ខ៖ ឈ្មោះខ្ញុំនឹង

ក៖ ឈ្មោះហៅក្រៅឈ្មោះនឹងដែរហោស?

ខ៖ ឈ្មោះ ចំរើន នឹងតែម្តងនឹង

ក៖ ចុះកាលពីក្មេងមាននរណាហៅឈ្មោះអ៊ីអីផ្សេងទេ?

ខ៖ ឈ្មោះកាលពីក្មេងឈ្មោះតែមួយនឹងគ្មានកែទេឈ្មោះនឹងរហូតនឹង

ក៖ ចុះអ៊ីឥឡូវនឹងអាយុប៉ុន្មានដែរអ៊ី?

ខ៖ អាយុហាជាងហើយនឹង

ក៖ អាយុហាប៉ុន្មានដែរអ៊ី?

ខ៖ អាយុ53ឆ្នាំនឹង

ក៖ អូអាយុ53ឆ្នាំហោស

ខ៖ ចូលឆ្នាំថ្មីនឹងអាយុ54ឆ្នាំហើយនឹង

ក៖ ចុះអ្វីមានចងចាំថាអ៊ីបានកើតនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរទេអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!អត់ចាំផងនឹង ម៉ែខ្ញុំក៏ភ្លេចដែរគាត់មិនដែរបានប្រាប់ខ្ញុំផងនឹង

ក៖ ចឹងអ៊ីកើតនៅឆ្នាំ1964

ខ៖ ចុះតាំពីសង្គមហោស

ក៖ បាទអ៊ី ចុះអ៊ីកើតនៅណាដែរអ៊ី?

ខ៖ កាលពីកើតកំណើតរបស់ខ្ញុំនឹងនៅចុងតំម៉ៅហោស

ក៖ នៅភូមិអី ឃុំអី នៅស្រុកអី ខេត្តអីដែរអ៊ី?

ខ៖ នៅភូមិព្រែកសំរោង នៅចុងតំម៉ៅហោស

ក៖ ចុះឃុំអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ ឃុំស្ទឹងទេនៅចុងតំម៉ៅហោសខ្ញុំមិនបានសួរម៉ែខ្ញុំដែរនឹងហោស
អានៅជិតវត្តសំរោងយើងនឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ចាំ!នឹងនៅពីសង្គមហោស

ក៖ ចុះនៅស្រុកអីគេដែរអ៊ីនៅនឹង?

ខ៖ នេះគេហៅស្រុកអីគេទេនៅនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែនៅខេត្តកណ្តាលយើងនឹងទេហោសអ៊ី?

ខ៖ ដឹងតែនៅចុងតំម៉ៅៗយើងនឹងតែម្តងនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែដឹងតែនៅខេត្តកណ្តាលយើងនឹងទេហោសអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!នៅខេត្តកណ្តាលយើងនឹងតែម្តងនឹង

ក៖ អូ! ចុះអ៊ីមានបងប្អូនចំនួនប៉ុន្មាននាក់ដែរអ៊ី?

ខ៖ បងប្អូនរបស់ខ្ញុំនឹងមាន3នាក់នឹង

ក៖ ចុះអ៊ីជាកូនទីប៉ុន្មានដែរអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំជាកូនទី1នឹង

ក៖ ចុះប្អូនរបស់អ៊ីមានឈ្មោះអីគេខ្លះដែរអ៊ី?

ខ៖ បួនរបស់ខ្ញុំនឹងទី៣ ហើយនឹងស្រីទី២

ក៖ ចឹងមានន័យថាអ្វីមានស្រី២នាក់ នឹងប្រុសមួយម្នាក់?

ខ៖ ចាំ!មានស្រី២នាក់ នឹងប្រុសមួយម្នាក់

ក៖ ចុះបួនរបស់អ្វីនឹងមានឈ្មោះអីគេខ្លះដែរអ្វី?

ខ៖ ឈ្មោះអា វេង មុំ វេង នឹងឈ្មោះ មុំចាន់ធី

ក៖ ចុះបួនពៅរបស់អ្វីមានឈ្មោះអីគេដែរអ្វី?

ខ៖ បួនពៅរបស់ខ្ញុំនឹងឈ្មោះ មុំវេង បួនរបស់ខ្ញុំនឹងទៅស៊ីឈ្នួលគេហោស

ក៖ ចុះអ្វីមានចងចាំអនុស្សាវរីយ៍អីដែរអ្វីធ្លាប់ធ្វើរឿងលេងដូចជាលេងឡើងបាយឡូ
នឹងលេងបិទពូនអីចឹង ហាសអ្វី?

ខ៖ អត់ចាំដែរនឹង

ក៖ ចុះអ្វីធ្លាប់ធ្វើអីគេខ្លះដែរជាមួយគាត់ទេចឹង?

ខ៖ ចាំ!ថាម៉េច?

ក៖ អ្វីមានធ្លាប់ធ្វើអីគេខ្លះជាមួយពួកគាត់ដែរទេអ្វី លក្ខណៈថាដើរលេងជាមួយគ្នា?

ខ៖ អូ!ដើរតែធ្វើត្បាញអីអោយគេនឹង

ខ្ញុំគ្មានដែរដើរលេងអីទេដើរស៊ីឈ្នួលគេរហូតនឹងធ្វើស្មៅ ដើរស៊ីឈ្នួលគេគ្រប់កន្លែងនឹង
ឥឡូវនឹងទើបតែឡើងពីកាត់ស្តុំអោយគេ រួចប្តីរបស់ខ្ញុំបេះស្លឹកឈូកចឹង ហាស

ក៖ អូ!បេះស្លឹកឈូកយកទៅលក់ហោសអ្វី?

ខ៖ ចាំ!បេះស្លឹកឈូកយកទៅលក់នឹងអោយគេ

ក៖ គេទិញស្លឹកឈូកយកទៅធ្វើអីគេដែរអ្វី?

ខ៖ ចាំ!!!!?

ក៖ គេទិញស្លឹកឈូកយកទៅធ្វើអីគេដែរអ្វី?

ខ៖

ទិញគេតើនឹងយើងទៅបឹងគេទិញបានមួយម៉ឺនទៅពីរម៉ឺនអីចឹងមកលក់ចំណេញបានខ្លះៗៗ
ទៅចឹង ខ្លះអត់បានរួចតែដើមនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែគេទិញស្លឹកឈូកយកទៅធ្វើអីគេដែរអី?

ខ៖ អូ!គេទិញនឹងដើម្បីយកទៅខ្ទប់បាយនឹងហាស

ក៖ អូ!ដើម្បីខ្ទប់បាយហោសអី?

ខ៖ ចាំ!យកទៅខ្ទប់បាយហាសយើងនឹងហាស

ក៖ បាទចុះអ៊ីចូលចិត្តលេងអីគេជាមួយប្អូនរបស់អ៊ីដែរ?

ខ៖ ចាះ!!!?

ក៖ អ៊ីចូលចិត្តលេងអីគេជាមួយប្អូនរបស់អ៊ីដែរនឹង?

ខ៖ ប្អូនរបស់ខ្ញុំហោស?

ក៖ បាទចូលចិត្តលេងអីគេដែរអី?

ខ៖ ប្អូនរបស់ខ្ញុំនឹងអត់មានធ្វើអីទេគ្រាន់តែធ្វើទឹកកកស៊ីឈ្នួលគេនឹង
នឹងអាទឹកកករទេះហាស ទឹកកក អនាម័យហាស

ក៖ ចំប្អូនរបស់អ៊ីធ្វើអីគេដែរអី?

ខ៖ នៅណោះនៅរហូតដល់ស្អីទៅប្រសិទ្ធិហោសនៅប្រសិទ្ធិហោសនៅជិតប្រសិទ្ធិហោស

ក៖ អូ!នៅប្រសិទ្ធិហោសអី?

ខ៖ គេហៅថាគីឡូលេខ១យ៉ាងម៉េចហោស?

ក៖ បាទអី?

ខ៖ ចាំ!គាត់នៅណាង

ក៖ ទាំងពីរនាក់ប្អូនរបស់អ៊ីទាំងពីរនាក់នឹងនៅណាងទាំងពីរនឹងហោសអី?

ខ៖ អត់ទេនៅតែមួយទេតែមួយប្រុសទេ ឯមីស្រីនេះដើរហេះបន្លែនឹង

ក៖ គាត់នៅនឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ នៅមុខហោសនៅកន្លែងផ្ទះសំបែងដែរគេទើបតែធ្វើនឹងហោស

ក៖ បាទអ៊ី ចុះឪពុករបស់អ៊ីមានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ ឪពុកខ្ញុំនឹងមានឈ្មោះជឹង ឈ្មោះសៅ ជឹង

ក៖ ចុះគាត់ធ្លាប់នឹងគាត់អាយុប៉ុន្មានអ៊ីមានជឹងទេ?

ខ៖ គាត់ស្លាប់ហើយនឹងគាត់ស្លាប់តាំងពីជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍គេយកទៅវៃចោលហោស

ក៖ បាទអ៊ីចុះម្តាយរបស់អ៊ីនឹងគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ ណាគេម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងឈ្មោះសំ រី

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ីគាត់អាយុប៉ុន្មានដែរអ៊ី?

ខ៖ ណោះម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងនៅអង្គុយលេងនៅមុខហោស

ក៖ អូ!គាត់អាយុប៉ុន្មានដែរអ៊ី?

ខ៖ គាត់អាយុប៉ុន្មានទេម៉ែខ្ញុំប្រហែលជាអាយុចិតជាងហើយនឹង

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ីនឹងគាត់កើតនៅណាដែរអ៊ីមានជឹងទេ?

ខ៖

ចាំ!ម៉ែខ្ញុំនឹងកើតនៅស្រុកចុងតំម៉ៅនឹងស្រុកគាត់នៅចុងតំម៉ៅនឹងតែម្តងខ្ញុំទើបតែផ្លាស់មកនៅនេះ

ក៖ បាទអ៊ីចុះឪពុករបស់អ៊ីនឹងគាត់ធ្វើអីគេដែរសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរអ៊ី?

ខ៖ ម៉ែរបស់ខ្ញុំនឹងហោសដើររេះត្រកូននឹងរេះប្រលិតនឹង

ក៖ អូ!ម្តាយរបស់អ៊ីហោសអ៊ី?

ខ៖ ម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹង

ក៖ អូ!ចឹងគាត់ដើររេះត្រកូនទៅ?

ខ៖ ហើយឪពុករបស់ខ្ញុំពីសង្ស័យក៏មនឹងដើរតភ្លើងតអីអោយគេនឹង
នៅស្នើគេទេគេហៅមេភ្លើងហោស

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ទៅធ្វើការអោយគេស៊ីឈ្នួលអោយគេខាងមេភ្លើងហោស នឹងឪពុករបស់ខ្ញុំនឹង

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ុំគាត់ស្លូតរឹម្លយក៏កាចដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ស្លូតដែរតើ?

ក៖ ចុះឪពុករបស់អ៊ុំវិញគាត់ស្លូតរឹម្លយក៏កាចដែរអ៊ុំ?

ខ៖ គាត់ស្លូតដូចគ្នានិយាយទៅស្លូតទាំងអស់នឹង

ក៖ ចុះអ៊ុំមានចងចាំអនុស្សាវរីយ៍អីកាលពីអ៊ុំនៅជាមួយម្តាយឪពុករបស់អ៊ុំអត់
ធ្លាប់ដើរលេងជាមួយគ្នា?

ខ៖ អូ! ខ្ញុំអត់ចាំផងខ្ញុំភ្លេចបាត់ហើយនឹងខ្ញុំបានភ្លេចអស់ហើយនឹង

ក៖ ចុះថ្លាប់ទៅស្រែអីជាមួយគ្នាដែរទេអ៊ុំ?

ខ៖ ចាំ! កាលពីក្មេងនឹងមិនចេះនៅល្អាងទេចេះតែនៅរៀនអីទេណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ទៅរៀនកាលពីតូចនឹង រួចខ្ញុំទៅជួយដាំបន្លែអីជាមួយម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងណាស់
គាត់ដាំត្រឡាចដាំអីនៅក្រោយវត្តនឹងហាស

ក៖ បាទអ៊ីបាទចឹង?

ខ៖ ខ្ញុំចេះតែជួយធ្វើចំការគាត់នឹងហាស

ក៖ ចុះឪពុករបស់អ៊ុំនឹងគាត់មានធ្លាប់ប្រាប់ពីប្រវត្តិកាលពីគាត់នៅក្មេងទៅអ៊ុំទេ?

ខ៖ អត់ទេ

ក៖ ចឹងអត់ដែរទេណាអ៊ុំ?

ខ៖

ចាំ!ចុះបើខ្ញុំមានបានអីចាំបើខ្ញុំនៅតូចមួយដល់ពេលដែរគេបែកអាពាហ៍ពិពាហ៍គេយកប៉ារបស់ខ្ញុំ
នឹងទៅ វែចោលបាត់ខ្ញុំមានបានចាំណា

ក៖

ចុះម្តាយរបស់អ្នកនឹងគាត់មានដែរប្រាប់ពីប្រវត្តិរបស់គាត់កាលពីគាត់នៅក្មេងទៅអ្នកដែរទេអ្នក?

ខ៖

ម៉ែរបស់ខ្ញុំនឹងក៏គាត់រង្វេងដែរនឹងដល់ពេលដែរប្អូនរបស់ខ្ញុំបានស្លាប់ពីជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍
នស្លាប់

អស់ពីជំនាក់នឹងហើយឪពុកខ្ញុំគេយកទៅវែចោលទៀតម៉ែរបស់ខ្ញុំនឹងចង់បណ្តាចារ្យហើយនឹង
ង ឡើងចង់ ឆ្លុះហាសកាលណាង

ក៖ បាទអ្នកបាទចឹង?

ខ៖ ឥឡូវនឹងគាត់ភ្លេចភ្លាំងគាត់អស់ហើយនឹង

ក៖ ឥឡូវនឹងគាត់ភ្លេចអស់ហើយណាអ្នក?

ខ៖ ចាំ!គាត់ភ្លេចអស់ហើយនឹង

ក៖ ចុះយាយតាខាងឪពុកនឹងអ្នកមានស្គាល់ឈ្មោះគាត់ដែរទេ?

ខ៖ ចាំ!!!!?

ក៖ យាយតាខាងឪពុកហាស?

ខ៖ ខាងឪពុកនឹងស្លាប់អស់ដែរ

ក៖ ប៉ុន្តែអ្នកមានស្គាល់ឈ្មោះពួកគាត់ដែរទេអ្នក?

ខ៖ ខ្ញុំស្គាល់ដែរតើ

ក៖ ពួកគាត់មានឈ្មោះអីខ្លះដែរអ្នក?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះសៅ សួន

ក៖ នឹងតា?

ខ៖ ឈ្មោះយាយ ជូ

ក៖ ចុះយាយតាខាងម្តាយវិញអ្នកមានស្គាល់ឈ្មោះគាត់ដែរទេ?

ខ៖ ខាងម្តាយវិញគាត់ឈ្មោះតាលុញ

ក៖ ចុះយាយវិញអ្នក?

ខ៖ ឈ្មោះយាយរឿន

ក៖ ចុះអ្នកនៅនឹងយូរនៅអ្នក?

ខ៖ ចាំ!ខ្ញុំនៅនឹងយូរហើយនឹងខ្ញុំនៅតាំងពីបែកមកខ្ញុំនៅតែនឹងរហូតនឹង

ក៖ ចឹងជាង40ឆ្នាំហើយណាអ្នក?

ខ៖ ចាំ!តាំងពីបែកមកយើងចូលមកហាសយើងនៅនឹងរហូតនឹង

ក៖ ចុះអ្នកមានបងប្អូនរឺមួយក៏កូនចៅណាដែររស់នៅក្រៅប្រទេសទេអ្នក?

ខ៖ អត់

អត់មានសោះខ្ញុំអត់មានកូនចៅណាដែរនៅក្រៅពីខេត្តកណ្តាលនឹងទេនៅតែក្នុងនឹងទាំងអស់នឹង

ទើបតែទៅកាស៊ីណូទើបតែទៅស៊ីឈ្នួលអោយគេតើ

ក៖ បាទអ្នកចុះប្តីរបស់អ្នកនឹងគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ្នក?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះរឿន ឈ្មោះសេង សំរឿន

ក៖ បាទអ្នក

ចុះអ្នកមានចងចាំថ្ងៃដែរអ្នករៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយគាត់នៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរអត់អ្នក?

ខ៖ តាំងពីថ្ងៃខែជួបគ្នាមកមែន?

ក៖ បាទតាំងពីការហាស?

ខ៖ អូ!មើលឆ្នាំ1986

ក៖ ចឹងឆ្នាំ1986ណាអ្នក?

ខ៖ ចាំ!តាំងពីឆ្នាំ1986នឹង

ក៖ ចឹងនៅពេលដែរអ៊ីចូល?

ខ៖ ខ្ញុំការមកឆ្នាំ1986

ក៖

ចុះនៅពេលដែរអ៊ីបានជួបគ្នាជាមួយអ៊ីប្រុសនឹងដូចជាអ៊ីអ្នករៀបចំខ្លួនឯងរឹមយកម្តាយឪពុក
ជាអ្នក រៀបចំការអោយដែរ?

ខ៖ នៅក្នុងឆ្នាំតែម្តងនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែឪពុកម្តាយរបស់អ៊ីជាអ្នកការអោយទេណា?

ខ៖ នៅក្នុងឆ្នាំនឹងខែប៉ុន្មានទេខ្ញុំចេះតែភ្លេចខែប៉ុន្តែឆ្នាំនឹងខ្ញុំដឹងថាឆ្នាំ1986នឹងតែម្តងនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែឪពុកម្តាយរបស់អ៊ីគាត់ជាអ្នករៀបការអោយគាត់ជាអ្នករៀបចំអោយទេណាអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!គាត់ជាអ្នករៀបចំអោយនឹងកាលឆ្នាំ1986នឹង វាភ្លេចថ្ងៃទៅ

ក៖ ចុះអ៊ីប្រុសកាលពីអ៊ីប្រុសគាត់មកស្តីដណ្តឹងអ៊ីនឹងដូចជាមានជាជំនួនអត់អ៊ី?

ខ៖ ចាំ!ខ្ញុំភ្លេចអស់ដែរនឹងហាសខ្ញុំភ្លេច

ក៖ អូ!ភ្លេចអស់ហើយណាអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!ខ្ញុំភ្លេចថ្ងៃនឹងភ្លេចខែនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែចង់និយាយថាពេលដែរអ៊ីប្រុសចូលមកស្តីដណ្តឹងអ៊ីនឹងជាជំនួនរឺថ្ងៃទឹកដោះអត់អ៊ី?

ខ៖ មានកាលពីជំនាន់ណាងលុយថាបាន300នឹង

ក៖ អូ!បាន300ហោសអ៊ី?

ខ៖ បាន300នឹងថោកនឹងហាសកាលពីជំនាន់ណាងយើងអង្គរមួយរៀល នឹងពីររៀលនឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ អង្គរមួយគីឡូម៉ែត្ររៀលនឹងខ្ញុំដើរស៊ីល្អូលគេមួយថ្ងៃបាន4ពាន់

ក៖ បាទអ៊ីចុះ?

ខ៖ កាលណាឯង៤ពាន់ច្រើនណាស់កាលណាឯង

ក៖ ចុះអ្វីមានចេះខ្មែរទេអ៊ី អ៊ីរៀនបានថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំហោសរៀនបានថ្នាក់ទី៥នឹង

ក៖ អូ!ចុះអ៊ីរៀននឹងនៅសាលាណាដែរអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!!?

ក៖ សាលានៅណាដែរអ៊ី?

ខ៖ សាលានៅក្រោមហោសនៅស្វាយរលំហោស

ក៖ ឈ្មោះអីគេដែរអ៊ីសាលារបស់អ៊ីហោស?

ខ៖ គេហៅសាលាសាមគ្គី

ក៖ អូ!បឋមសិក្សាសាមគ្គី?

ខ៖ ចាំ!សាលាសាមគ្គី

ក៖ ចុះអ៊ីធ្លាប់មានមិត្តភក្តិដែរធ្លាប់ធំធាត់មកជាមួយគ្នាទេអ៊ី?

ខ៖ អត់ខ្ញុំអត់ដឹងនឹងហោស

ក៖ អូ!ចុះអ៊ីមានចេះភាសាអីក្រៅពីភាសាខ្មែរដែរទេអ៊ី?

ខ៖ អត់ទេឥឡូវខ្ញុំភ្លេចភ្លាំងអីអត់មើលមិនឃើញអីទៀតនឹងដូចថាភ្នែកមលអត់ឃើញ

ក៖ អូ!អ៊ីអន់ភ្នែកហើយណាអ៊ី?

ខ៖

ចាំ!អន់ភ្នែកហើយនឹងត្រចៀកខ្ញុំស្តាប់អត់បានទេកាលណាឯងប្តីរបស់ខ្ញុំនឹងធ្វើបាបខ្ញុំពេកហោសធ្វើបាប ខ្ញុំតាំងពីខ្ញុំនៅកូនខ្ចីហោស

ក៖ អូ!បាទអ៊ីចឹងហោស?

ខ៖ ធ្លាក់ប្រាន់មកបីថ្ងៃចាចឹងក៏ហឹងត្រចៀកមួយចំហៀងនឹងទៅ

ក៖ ចុះសុខភាពរបស់អ៊ុំនឹងឥឡូវនឹងយ៉ាងម៉េចដែរ?

ខ៖ ចាំ!!!?

ក៖ សុខភាពរបស់អ៊ុំហាស?

ខ៖ សុខភាពហោស

ក៖ បាទអ៊ុំបាទសុខភាពហាស

ខ៖ សុខភាពរបស់ខ្ញុំគ្មានអ្វីខ្ញុំចេះតែរស់ក្រពះដែរនឹងអូន
ហូបហើយរមួលចេះតែចុកក្រពះហាស

ក៖ បាទអ៊ុំចុះអ៊ុំគិតថាតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះ?

ខ៖ ចាំ!ខ្ញុំទើបតែរះហើយបានប៉ុន្មានខែនឹងដែរតើ

ក៖ បាទអ៊ុំបាទ?

ខ៖ ខ្ញុំទើបតែរះពោះរៀនដុះខ្មែងនឹង

ក៖ ចុះអ៊ុំគិតថាតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ឥឡូវនឹងអ៊ុំគិតថាអ៊ុំធ្លាប់ធ្វើការងារអីគេខ្លះដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ធ្វើការងារស៊ីឈ្នួលទៅកាត់ស្អំអោយគេ

ក៖ ចឹងហោសអ៊ុំ?

ខ៖ ចាំ!អូនរុយជើងហើយអូនអង្គុយលើគ្រែទៅ

ក៖ អត់អីទេអ៊ុំអង្គុយនៅនឹងក៏បានដែរ?

ខ៖ ហោឡើងមកអង្គុយលើគ្រែមកនឹង

ក៖ អត់អីទេអ៊ុំអង្គុយនៅនឹងក៏បានដែរអ៊ុំដោយសារតែអ៊ុំជាម្ចាស់ផ្ទះចឹងមិនជាបញ្ហាអីទេអ៊ុំ

ខ៖ ចឹងហោសមិនអីទេចឹង

ក៖ ចុះអ៊ុំធ្លាប់ទៅធ្វើស្រែចំការទេអ៊ុំ?

ខ៖ អត់មានអីទេនឹងអត់មានចំការទេខ្ញុំដើរស៊ីឈ្នួលគេនឹង គ្មានដីស្រែទេមានតែប៉ុណ្ណឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ចាំ!ខ្ញុំក្រខ្ញុំមានតែប៉ុណ្ណឹងឯងនៅមាត់ព្រែកនឹង

ក៖

ចុះអ៊ីតិចថាដីវិករបស់អ៊ីនឹងមានការផ្លាស់ប្តូរអីគេដែរអ៊ីតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ឥឡូវនឹងហាស?

ខ៖ អត់ទេអត់មានផ្លាស់ប្តូរអីទេអ៊ីវេទនាណាស់មើលតែផ្ទះខ្ញុំនឹងដឹងហើយនឹង

ក៖ បាទអ៊ីចុះអ៊ីចូលចិត្តពិសារម្ហូបអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!ថាម៉េច?

ក៖ អ៊ីចូលចិត្តពិសារម្ហូបអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ អត់ផងនឹង

ក៖ និយាយពីម្ហូបហាស?

ខ៖ អូ!ម្ហូបហោសម្ហូបខ្ញុំចេះតែមានអី កូនចេះតែទិញត្រីយកមកធ្វើដូចជាទឹកគ្រឿងអីនឹងមានស្នូអីតិចតួច ៗនឹងហាស

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ីចូលចិត្តហាសអ៊ីចូលចិត្តញ៉ាំអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ ចូលចិត្តតែសាច់ជ្រូកនឹង

ក៖ អ៊ីចូលចិត្តសាច់ជ្រូកហោស?

ខ៖ ចូលចិត្តសាច់មាន់ ត្រីមិនសូវជាហូបទេនឹង

ក៖ អូ!បាទអ៊ីចុះអ៊ីចូលចិត្តលេងល្បែងប្រជាប្រិយអីដែរអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!ចូលចិត្តនឹង

ក៖ លក្ខណៈលាក់កន្សែង បោះអង្កញ ចោលឈូងអីចឹងហាស?

ខ៖ ចាំ!!!?

ក៖ លាក់កន្សែងចោលឈ្ងងអីនឹងអ៊ីចូលចិត្តដែរតើហីអ៊ី?

ខ៖ អត់ទេ

ក៖ ចឹងអត់ទេណាអ៊ីណា?

ខ៖ អត់ចូលចិត្តទេនឹងហាស

ក៖ ចុះអ៊ីចេះច្រៀងទេអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!អត់ទេនឹង

ក៖ ចុះអ៊ីចូលចិត្តស្តាប់បទចម្រៀងទេអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំចូលចិត្តដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំស្តាប់អត់សូវបានទេ ខ្ញុំអត់សូវលឺចឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ចាំ!ខ្ញុំមិនចូលចិត្តទេ

ក៖

ចុះអ៊ីគិតថាមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់អ៊ីនឹងចេះលេងឧបករណ៍ភ្លេងទេអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!!ថាម៉េច?

ក៖ ចុះលេងឧបករណ៍ភ្លេងហាស?

ខ៖ អត់

ក៖ ចឹងអត់មាននរណាគេចេះទេណាអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!អត់មានទេ

ក៖ ចុះផ្ទះរបស់អ៊ីនឹងមានលក្ខណៈបែបណាដែរអ៊ី?

ខ៖ មានស្តីទេមានតែទូរទស្សន៍មួយនឹង

ក៖ អូ!ប៉ុន្តែផ្ទះអ៊ីនឹងផ្ទះឈើចឹងមែនទេអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!មានតែឈើចឹងពុកៗៗអស់ហើយនឹង

ក៖ ចុះអ្វីគិតថាជំនាញអីគេដែរអ្វីគិតថាអ្វីចេះស្ទាត់ជំនាញដែរអ្វី
ជំនាញអីដែរអ្វីចេះធ្វើវាហាស លក់ដូរវីមួយក៏អីចឹងហាសអ្វី?

ខ៖ ធ្វើអីក៏មិនកើត

ចុះយើងអត់លុយអត់កាក់ផងនឹងចេះតែដើរស៊ីឈ្នួលគេអោយមួយថ្ងៃនឹងរួចមួយថ្ងៃ
នឹងណាស់ចាមានបានផ្សំអី កូនទៅធ្វើការនៅណោះនឹងគ្រាន់តែគេបានចាយខ្លួនគេនឹង
ដូចថាគេទិញ ខោអាវស្លៀកពាក់អីខ្លួនចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទអ្វីចុះឪពុកម្តាយរបស់អ្វីនឹងធ្លាប់បង្រៀនពីជំនាញអីទៅអ្វីដែរទេ?

ខ៖ អត់នៅតែផ្ទះនឹង

ក៖ អ្វីចឹងនៅតែផ្ទះទេណាអ្វី?

ខ៖ ចាំ!នៅតែផ្ទះនឹងចុះបើយើងចាស់ហើយនឹង

ក៖

ចុះអ្វីអាចប្រាប់ខ្ញុំពីការលំបាករបស់អ្វីកាលពីនៅក្មេងនឹងអ្វីមានការលំបាកអីគេខ្លះដែរអ្វី?

ខ៖ ចាំ!!!?

ក៖ កាលពីក្មេងហាសអ្វីធ្លាប់មានការលំបាកអីគេដែរអ្វី?

ខ៖ ធ្វើអីមានធ្វើអីទេនឹងធ្វើតែស្មៅ ដើរកាប់អំពៅអោយគេ

ក៖ កាលពីនៅក្មេងហោសអ្វី?

ខ៖ ចាំ!នឹងកាលពីនៅក្មេងនឹងណោះទៅកាប់អំពៅអោយគេរហូតដល់ព្រែកហូរ
ព្រែកត្រពាំងហោស

ក៖ បាទអ្វីបាទ?

ខ៖

ទៅឆ្ងាយៗណាស់ដើរទៅឆ្ងាយណាស់ក្រោកពីយប់ទៅនឹងយើងដាក់បាយទៅយើងព្រល
ប់ៗម៉ោង៦ ល្ងាចបានមកដល់ផ្ទះវិញនឹងខ្ញុំវេទនាណាស់ខ្ញុំ

ក៖ ចុះកាលពីអ្វីនៅជំនាន់លុនណុលអ្វីធ្លាប់ជួបការលំបាកអីគេដែរទៅអ្វី?

ខ៖ អត់នៅតែរៀននឹង

ក៖ អូ! តើអត់មានចាប់អ្វីទៅណាទេណាអ្វី?

ខ៖ ចាំ! នៅតែរៀននឹង

ក៖ ចុះកាលពីជំនាន់ពលពត៌វិញអ្វី?

ខ៖ កាលពីជំនាន់ពលពត៌វិញគេអោយទៅចូលក្នុងអង្គភាព

ក៖ អង្គភាពនៅណាវិញទៅអ្វី?

ខ៖ ចាំ! អង្គភាពកោះខ្សាច់រលាហោសនៅជិតកោះធំហោស

ក៖ អូ! តើជំលាសអ្វីទៅណាងហោស?

ខ៖

ចាំ! នៅក្រោមហោសនឹងហើយគេយកមែរបស់ខ្ញុំនឹងទៅដាក់នៅនឹងពីព្រោះគេយកប៉ារបស់ខ្ញុំនឹងទៅ

វៃចោលបាត់ហើយនឹងហើយគេយកពួកមេម៉ាយៗយកទៅដាក់នៅណាងហើយគេយកក្មេងៗនឹងទៅដាក់នៅណាងនៅអង្គភាពនឹងហើយគេធ្វើបាប

ក៖ ពេលណាងអ្វីចូល?

ខ៖ ចាំ!!! វែកដីវែកអីអោយគេចឹងទៅ

ក៖ អូ! ប៉ុន្តែពេលណាងអ្វីធំហើយណាអ្វី?

ខ៖ ចាំ! មិនធំទេខ្ញុំអាយុ13-14ឆ្នាំនឹង
ទៅវែកដីគេអោយទៅកាប់ដីគាស់គល់ឈើពីព្រោះដើមឈើធំៗហោស

ក៖ បាទអ្វីបាទ ប៉ុន្តែអ្វីធ្វើច្រើនហោស?

ខ៖

ចាំ! គេត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មអោយយើងធ្វើគាស់វីសគាស់អីចីញមកអោយអស់ចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទអ្វីបាទចឹង?

ខ៖ ជូនណាគាស់មុងខ្មោច គាស់មុងខ្មោចនឹងណាស់

ក៖ គេគាស់យកទៅណាដែរអ៊ី?

ខ៖ គេគាស់មុងខ្មោចនឹងគេយកខ្មោចអីចេញចឹងហាស

ក៖ ប៉ុន្តែគេគាស់ធ្វើអីអ៊ី?

ខ៖ គេគាស់ដើម្បីអោយដីវាលស្រែស្រូវគេហាស

អូនឯងកាលពីជំនាន់អាពតនឹងមិនទាន់ដឹងកន្លែងនឹង ចឹងហោស

ក៖ ខ្ញុំអត់ដឹងទេ?

ខ៖ អូយវេទនាណាស់

ក៖ ចឹងបានខ្ញុំសួរអ៊ីនឹងហាស ចុះចឹងបងប្អូនរបស់អ៊ីនឹងទៅណាដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ បងប្អូនរបស់ខ្ញុំហោសទៅបេះបន្លែបាត់អស់ហើយនឹង

ក៖ អត់ទេចង់និយាយថាកាលពីជំនាន់ពលពតគេអោយទៅណាដែរ?

ខ៖

កាលពីជំនាន់ពលពតនឹងប្អូនរបស់ខ្ញុំពីរនាក់ណោះស្លាប់អស់ហើយនឹងវេទនាណាស់ចា

ក៖ ចុះបងៗរបស់អ៊ីគេអោយទៅណាដែរ?

ខ៖ ប្អូនៗរបស់ខ្ញុំនឹងស្លាប់ដោយសារតែអត់បាយ

អត់បាយស៊ីបបរព្រលិតហើយស្លក់ព្រលិតដែរនឹង ហើយវាមិនចេះហូប

ក៖ អូ!បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ដល់ពេលដែរវាមិនចេះហូបទៅឈឺៗរហូតទាល់តែស្លាប់ទៅនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែបងរបស់អ៊ីនឹងគេអោយទៅណាដែរ?

ខ៖ ចាំ!!!?

ក៖ បងៗរបស់អ៊ីហាស?

ខ៖ ខ្ញុំនឹងហើយបងគេនឹង

ក៖ អ្វី! ចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ ចាំ! នឹងហើយប្អូនរបស់ខ្ញុំនឹងស្លាប់អស់ 2 នាក់ទៅនឹងហោស

ក៖ ចុះគេមានជំលាសអ៊ីទៅណាទៀតអ៊ី?

ខ៖ ចាំ! ថាម៉េច?

ក៖ គេមានជំលាសអ៊ីទៅកន្លែងណាផ្សេងទៀតអត់អ៊ី?

ខ៖ អត់ដល់ពេលដែរ បែកនឹងយើងមកនឹងតែម្តងនឹង

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ីពេលណាឯគេអោយធ្វើអីដែរអ៊ី?

ខ៖

ម៉ែរបស់ខ្ញុំនឹងកាលពីជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងគេអោយគេមើលក្មេងៗ ៗ នឹងធ្វើជាមេដោះចុះគាត់កូនខ្លីនោះ ចាកាលណាឯមេដោះសុទ្ធតែក្មេងៗ ៗ នឹងសុទ្ធតែតូចៗ នឹង

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ីនៅតែម្តុំកោះធំនឹងទេ?

ខ៖ ចាំ! នៅមុខកោះធំនៅក្រោមហោសអត់មានដើរទៅដល់ណាឯទេហោសចៅ

ក៖ ចឹងអ៊ីនៅតើ ជំនាន់ពលពតនឹងអ៊ីនៅតែនឹងទេ?

ខ៖ នៅក្រោមហោស

ក៖ អ៊ីទៅនៅដល់កោះធំហោសអ៊ី?

ខ៖

ចាំ! នៅផ្សារចំនៀរនៅជិតកោះធំហោសចៅនៅណាឯគេយកទៅដាក់នៅណាឯគេយកទៅវៃចោល ហោស

ក៖ បាទអ៊ី ចុះរហូតមកដល់ការរំដោះនឹងអ៊ីមានការលំបាកអីទេអ៊ី?

ខ៖ រួចយើងមកដល់នឹងមកនឹងយល់ឯនាំម៉ែកូននឹងមកនឹងនៅតែពីរនាក់ម៉ែកូននឹងពីព្រោះឪពុកនឹងគេ យកទៅវៃចោលអស់ហើយនឹងអត់រលីងនឹងពូរបស់ខ្ញុំនឹងក៏យកទៅវៃចោលដែរនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែចង់និយាយថាផុតការរំដោះហាស ផុតពលពតហាសមានការលំបាកអីគេដែរអី?

ខ៖

លំបាកយើងមិនមានអីហូបចឹងហាសគេចែកពោតគេចែកដំឡូងនឹងដំឡូងអោយម្នាក់មួយមីមនឹង ហើយគេអោយទឹកសំលឹមម្នាក់បន្តិចៗៗនឹងហុតជាមួយដំឡូងនឹងហាស

ក៖ បាទអី?

ខ៖

ចាំ!គេយកប៉ារបស់ខ្ញុំនឹងទៅវៃចោលនឹងហាសគេលុតដំបឹងហាសពេលណាខ្ញុំស្អមនឹងថាខ្ញុំទៅដែរ ហើយនឹង ចេះមកនឹងចេះបែកទាន់នឹង

ក៖ បាទអីចុះបែកអីទៅណាវិញទៅអី?

ខ៖ ចាំ!ខ្ញុំមកនឹងមក

ក៖ ចុះពេលណាអីធ្វើអីគេដែរអី?

ខ៖ មកនឹងមកបានគេចែកដីស្រែដីស្រូវនឹងមកនឹងមែរបស់ខ្ញុំគាត់អត់យកកាលណាចឹងបានក្រដល់សព្វថ្ងៃនឹងទៅ វាមានដីស្រែដីស្រូវ មានដីផលដីមុខដីច្នៃល់អីចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទអីគាត់មិនយកហោស?

ខ៖ ដល់ពេលដែរមែរបស់ខ្ញុំនឹងគាត់មិនចង់បាននឹង

ក៖ ដល់ពេលចឹងអត់ទៅ?

ខ៖ ចាំ!ដល់ហើយក្រដល់សព្វថ្ងៃនឹងទៅ

ក៖ អូ!បាទអីចុះអ្វីគិតថាជីវភាពរបស់អ្វីនឹងយ៉ាងម៉េចដែរអី?

ខ៖ ចាំ!!!?

ក៖ ជីវភាពរបស់អ្វីនឹងសព្វថ្ងៃនឹងយ៉ាងម៉េចដែរអី?

ខ៖ ជីវភាពរបស់ខ្ញុំសព្វថ្ងៃនឹងវេទនាណាស់អង្ករមួយគីឡូ ព្រឹកមួយគីឡូល្ងាច

ក៖ ប៉ុន្តែអ្វីធ្វើអីគេឥឡូវនឹង?

ខ៖ ចាំ!ថាម៉េច?

ក៖ អ៊ុលក់ដូរអីគេទៅឥឡូវនឹងអ៊ុ?

ខ៖ អត់លក់ដូរអីទេទៅស៊ីឈ្នួលទៅបេះស្លឹកឈូកនឹងបេះស្លឹកស្នំអោយគេនឹង
មួយថ្ងៃបានតែ25000
ព្រឹកចឹងបាន12500នឹងដល់វល់ល្ងាចបាន25000ចឹងហាសណាស់ទុកគ្រាន់បានទិញអង្ករ
ហូបពីរនាក់តា នឹងយាយនឹងកាច់ឈូកនឹង

ក៖ ចុះអ៊ុទៅបេះស្លឹកឈូកនៅណាដែរអ៊ុ?

ខ៖ ស្លឹកឈូកនឹងទៅឆ្ងាយៗណាស់មានកង់កញ្ជាស់មួយសំរាប់ដឹកឈូកនឹង

ក៖ អូ!អ៊ុទៅកាច់ខ្លួនឯងហោសអ៊ុ?

ខ៖ នៅឆ្ងាយហាសទៅដល់ណោះហោស

ក៖ អ៊ុទៅកាច់ឈូកខ្លួនឯងហោសអ៊ុ?

ខ៖

បើយើងមិនមានលុយទិញទេយើងមើលឃើញបឹងមាននៅកន្លែងណាដុះចឹងយើងចុះបេះតិ
ចៗៗនឹង មកនឹងប៉ុន្តែឈ្លឹង
មានឈ្លឹងរម៉ាស់ណាស់បើប្អូនឯងហ៊ានតែប៉ះមើលមិនមានដង្កូវរម៉ាស់ នឹងមានឈ្លឹង
ទៅតោងនឹងនៅជំនៀរនឹងហាស

ក៖ ចុះអ៊ុទៅបេះស្នំនឹងអ៊ុទៅបេះនៅណាដែរ?

ខ៖ ទៅកាត់នៅក្នុងបន្ទាយហោសកាត់អោយគេ

ក៖ មួយនឹងគេអោយអ៊ុទៅកាត់ហោសអ៊ុ?

ខ៖ ចាំ!គេអោយទៅកាត់ទៅនឹង

ក៖ អូ!បាទអ៊ុ ចុះអ៊ុឆ្លងកាត់ការលំបាកមួយនឹងដោយរបៀបណាដែរអ៊ុ?

ខ៖ ខ្ញុំពិបាកណាស់នឹងហាសឆ្លងកាត់ដល់ទៅគក់ខោអាវអីអោយគេនឹង
នឹងបោកអនាម័យអោយគេចឹង ទៅណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទអ៊ីចឹងហោស?

ខ៖

មានលាងបង្កន់អីអោយគេចឹងទៅនឹងដើរស៊ីឈ្នួលអោយគេវែកទឹកបានមួយពាងៗៗអោយ
គេបានតែ 3000-4000អីនឹង

ក៖ អ្វី!មានវែកទឹកដែរហោសអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!មានវែកទឹកអោយគេទៀតនឹងហាស

ក៖ ចុះអ៊ីទៅដល់ណាដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំទៅទន្លេហោស

កាលណាងហាសដល់ពេលដែរឡើយនឹងដល់ពេលដែរមានអណ្តូងនឹងចេះតែវែកៗ
ទៅនឹងដូចថាអណ្តូងដែរត្រូវការអីចឹងទៅវែកនៅអណ្តូងហើយស្អប់គេនៅមុខនេះនឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ យកមកៗៗនឹងបានមួយពាងនឹងបានប្រហែល3000-
3500អីនឹងគ្រាន់ទុកដោះស្រាយជីវភាពយើង នឹងហាស

ក៖ ចុះអ៊ីគិតថាពេលណាដែរអ៊ីគិតថាជាពេលដែរសប្បាយជាងគេដែរអ៊ី?

ខ៖ អត់មានសោះនឹងហាស

ក៖ អត់មានការសប្បាយទេណាអ៊ី?

ខ៖ អត់មានការសប្បាយនឹងគេទេនឹងវេទនារហូតនឹង

ក៖ អ្វី!បាទអ៊ីចឹង?

ខ៖ ចុះយើងបានថ្ងៃនេះខ្លាចស្នែកអត់ទៀតនឹង

ក៖ ម៉េចចឹងអ៊ី?

ខ៖ ចុះខ្លាចអត់អីហូបនឹងយើងរកមិនបាននឹងហាស

ក៖ ចឹងយល់ងត្រូវខំប្រឹងរកណោះអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!ខំរកហើយនឹងខ្លួនអត់មានទិញអីហូបនឹងហាស

ក៖ ចុះអ្វីតាំងពីក្មេងនឹងអ្វីធ្លាប់មានក្តីស្រមៃថាពេលដែរធំឡើងនឹងអ្វីចង់ធ្វើអីគេដែរទេ?

ខ៖

កាលពីនៅក្មេងនឹងចង់រៀនដែរអោយបានធ្វើការធ្វើងារនឹងគេទៅយើងក្រយើងរៀនបានត្រឹមថ្នាក់តែ ប៉ុណ្ណឹងហាស

ក៖ បាទអ្វីប៉ុន្តែគោលបំណងអ្វីចង់ធ្វើអីគេដែរអ្វី?

ខ៖ ចាំ!!!?

ក៖ គោលបំណងរបស់អ្វីនឹងអ្វីចង់ធ្វើអីគេដែរពេលដែរធំឡើងហាស
កាលពីអ្វីនៅក្មេងហាស?

ខ៖

អត់អត់មានធ្វើអីផងនឹងដើរតែស៊ីឈ្នួលគេនឹងហាសមានបានលុយអីប៉ុន្មានចុះម៉ែយើងអត់មាន ទេនឹងហាសសុទ្ធក្រចឹងហាស

ក៖ ឪពុកម្តាយរបស់អ្វីនឹងក្រដែរហោសអ្វី?

ខ៖

ចាំ!សុទ្ធតែក្រនឹងហាសម៉ែរបស់ខ្ញុំនឹងក្រណាស់យើងខ្ញុំក្រដែរប៉ុន្តែគាត់ដើរហូបស្រានឹងរហូតដល់ គាត់ស្លាប់នឹងគាត់ពិបាកចិត្តគាត់នឹង

ក៖ ម៉េចចឹងអ្វី?

ខ៖ ចុះបើយើងក្រយើងមិនដឹងរកស៊ីអីគេដែរមិនបានសល់អីនឹងគេហាស
ដល់ពេលហើយពិបាកចិត្ត ពិបាកគោរិតគាត់ចេះតែហូបស្រាទៅរហូតដល់ស្លាប់នឹង

ក៖ បាទអ្វីចុះ?

ខ៖ អ្វីខ្ញុំស្លាប់ដោយសារតែស្រាទាំងអស់នឹងហាស

ក៖ ចុះម៉េចចឹងអ្វី?

ខ៖ ពិបាកចិត្តដោយសារតែក្រនឹងចិញ្ចឹមកូន ចិញ្ចឹមចៅមិនរស់នឹង

ក៖ អូ!ប៉ុន្តែអ្វីអត់មានអីទេណាអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!ខ្ញុំមិនអីទេខ្ញុំអត់ហូបអត់អីទេនឹង

ក៖ អ៊ីមិនចេះហូបស្រាទេណាអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!នឹងហើយមិនចេះទេនឹង ពីមុននឹងខ្ញុំហូបដែរប៉ុន្តែតាំងពីវះមកខ្ញុំឈឺ

ក៖ គេឈប់អោយអ្វីហូបហើយចឹង?

ខ៖ ចាំ!ពេទ្យគេហាមឈប់អោយហូបឈប់អោយអីចឹងទៅណាស់

ក៖ អូ!បាទអ៊ីចំអ៊ីឈឺអីគេមែនអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំរល់តែឈឺក្រពះនឹង

ក៖ ចុះក្រពះនឹងកើតអីអ៊ី?

ខ៖ ចាំ!ក្រពះនឹងវារមូលៗៗនឹង វាឈឺហាសចាហើយទើបតែពីរះចឹងទៀតនឹងហាស
ពេកឈប់អោយ ហើយខ្លួនពោះរៀនយើងទៀតនឹងហាស

ក៖

បាទអ៊ីចុះចង់អោយអ្វីផ្អែផ្អាំទៅកូនចៅជំនាន់ក្រោយៗតើអ៊ីចង់ផ្អែផ្អាំអីទៅពួកគាត់ដែរអ៊ី?

ខ៖ អត់ៗៗចង់អីទេ

ក៖ លក្ខណៈផ្អែផ្អាំទៅពួកគាត់ហាស?

ខ៖ អត់ទេ

ក៖ ចុះអ៊ីចង់អោយសង្គមយ៉ាងម៉េចដែរអ៊ី?

ខ៖ អត់មានផ្អែផ្អាំអីទេនឹង

ក៖ អូ!ចឹងហោសចឹងជាចុងក្រោយខ្ញុំអរគុណច្រើនអ៊ី

ខ៖ ចឹងបានហើយនឹង

ក៖ អរគុណអ៊ីៗៗៗ